

SYPOL.BESYNDICAT DE LA POLICE BELGE
SYNDICAAT VAN DE BELGISCHE POLITIE
GEWERKSCHAFT DER BELGISCHE POLIZEI

Uw referte:

Datum 29/11/2010

Mevrouw de Minister van Binnenlandse Zaken
Annemie TURTELBOOM

Onze referte: EL/MI/1110

Datum

Correspondent: E.LEBON, algemeen secretaris

Betreft : De zogenaamde cumul van 62 premies: lastercampagne tegen de politieambtenaren, tendentieuze berichtgeving en incoherentie

Mevrouw de Minister,

Enkele onlangs in de pers verschenen berichten, georkestreerd door bepaalde instanties van de Federatie van Officieren (onder andere door een zonechef die als geen ander de voordelen heeft gecumuleerd van het systeem waarvan hij nu durft te beweren het aan de kaak te stellen), alsook door bepaalde directeurs-generaal in uw directe omgeving, stellen de uitkeringen en vergoedingen in vraag die de politieambtenaren op het terrein verdienen.

Het is heel jammer dat u, in uw hoedanigheid van Minister van Binnenlandse Zaken, die leugenachtige verklaringen aannemelijk hebt gemaakt, verklaringen volgens welke de politieambtenaren zonder enige beperking 62 verschillende premies ontvangen en cumuleren (waardoor hun loon met meer dan € 3000 euro per maand zou kunnen stijgen, zonder meer een fenomenale som). Door die onzin goed te keuren hebt u persoonlijk alle politieambtenaren van dit land, in de ogen van onze medeburgers, gestigmatiseerd en in diskrediet gebracht. Uw houding heeft actief bijgedragen tot de lastercampagne waarin de politieambtenaren worden voorgesteld als valsspelers en profiteurs van het systeem.

De politieke machthebbers, alsook de bevolking en de media lieten zich al te graag misleiden door bepaalde onsamenhangende uitspraken die u niet hebt ontkend en zelfs niet hebt gerelativeerd.

Zo werd geen enkel onderscheid gemaakt tussen de uitkeringen die meer bepaald verschuldigd zijn voor de specifieke verplichtingen van het werk (de zogenaamde 'ongemakken' voor nachtwerk, weekendwerk, werken op feestdagen, prestaties van meer dan 24 uur, ...) en de vergoedingen die nooit iets anders zijn geweest dan de normale terugbetaling van de kosten die de politieambtenaren oplopen bij de uitvoering van hun opdracht (hondenverzorging, telefoonkosten, voeding, ...).

Evenmin werd gezegd dat het politiestatuut de cumul van bepaalde uitkeringen uitdrukkelijk verbiedt (in tegenstelling tot het statuut van bepaalde parlementariërs!). Evenmin werd gepreciseerd dat de rede gewoonweg verhindert om premies te cumuleren die niets met elkaar te maken hebben. Zo kunnen de zeepremies, de premies voor de wegpolitie, de premies voor hondengeleiders, de premies

voor luchtpersoneel, de buurtpremies, de premies voor onderzoekers en zo meer uiteraard niet worden gecumuleerd.

Een minimum aan intellectuele eerlijkheid zou ertoe hebben aangezet om te preciseren dat het premiesysteem voortvloeit uit meer dan delicate evenwichtsoefeningen waarmee de voltallige regering van Eerste Minister Guy VERHOFSTADT heeft ingestemd naar aanleiding van de fusie van de Rijkswacht, de Gerechtelijke Politie en bepaalde gemeentelijke politiekorpsen en waarvoor koninklijke besluiten en wetten zijn uitgevaardigd (die u ongetwijfeld ook zelf hebt goedgekeurd). Op die basis hebben de politieambtenaren het nieuwe statuut moeten aanvaarden of weigeren.

U hebt nagelaten te verklaren dat iedere politieambtenaar liever zou hebben dat zijn loonschaal zou worden verhoogd met het bedrag van die premies, in plaats van het systeem dat we nu kennen. U had kunnen zeggen dat de regering voor het premiesysteem heeft gekozen om op die manier een verhoging van de pensioenen voor de politieambtenaren te voorkomen (premies worden nooit in acht genomen bij de berekening van een pensioen, behalve dan de premies van de mandatarissen). U had kunnen verduidelijken dat dit systeem rekening houdt met tientallen verschillende jobs die binnen de geïntegreerde politie worden uitgevoerd (van de verkeerspolitie tot de wetenschappelijke politie over de wijkagenten, de informatici en de speciale eenheden); met een brede waaier functies die zowel op lokaal als federaal niveau worden uitgeoefend (van de politie op het terrein tot de juristen en het stafpersoneel); met de geografische samenstelling van het land en het taalsysteem die bijzondere verplichtingen opleggen; met de fysieke, psychologische of juridische risico's waarmee de politie op het terrein wordt geconfronteerd; met de ontelbare diensten die de buurtpolitie of slachtofferhulp verleent; met alle verplichtingen die de verschillende politieke instanties ons zonder enig overleg opleggen omdat, telkens als iemand een nieuwe taak moet uitvoeren, die aan de politie wordt toevertrouwd, terwijl haar middelen sinds 2008 drastisch zijn verminderd!

In tegenstelling tot de al te simplistische bewering dat 'de politieambtenaren teveel premies opstrijken' doen wij u opmerken dat bepaalde essentiële taken zo "goed" worden vergoed dat we momenteel met een ernstig tekort aan gespecialiseerd personeel worden geconfronteerd; met alsmaar erger wordende repercussies op het terrein tot gevolg. De slechte vergoeding van de informatici, de instructeurs Beroepstechnieken en de wetenschappelijke politieambtenaren, de niet-waardering van de diploma's, en zelfs de schrapping van vergoedingen, zoals onlangs onterecht is gebeurd voor de misdrijfanalisten, zijn tal van voorbeelden van een slecht beheer van de human resources die de operationaliteit van de geïntegreerde politie belemmeren. We raden u aan om in dit verband het verslag van de Federale Politieraad door te nemen dat in 2009 werd opgesteld, een verslag dat u nog niet lijkt te kennen.

Ten slotte is het u vast en zeker niet ontgaan dat SYPOL.BE, naar aanleiding van een gerechtelijke beslissing, onlangs heeft aangetoond dat de politieambtenaren allesbehalve profiteurs zijn die als het ware worden overstelpt door talloze onverdiende premies die met elkaar kunnen worden gecumuleerd, maar wel degelijk benadeeld worden ten opzichte van alle leden van het openbaar ambt en de speciale korpsen van de Staat (hoeven we hier nog te wijzen op het Copernicus-dossier?).

Is het die beslissing van het gerecht in het voordeel van de politieambtenaren die u kwetst en u ertoe aanzet om zo te reageren?

Het is evident dat er een zekere malaise bestaat die we overigens al *in tempore non suspecto* hebben aangekaart, meer bepaald dat enkele mandaatposten niet meer aantrekkelijk genoeg zijn voor de eventuele kandidaten met de graad van hoofdcommissaris van politie. Om dit probleem op te lossen zou het trouwens volstaan om de politiecommissarissen weer te laten solliciteren naar deze mandaten, zoals dat vroeger kon, en de verdienstelijke mandatarissen te verlonen voor alle nuttige prestaties die ze in het kader van hun functie hebben verricht. SYPOL.BE heeft deze voorstellen al ingediend, echter zonder positief resultaat.

Anderzijds begrijpen we niets meer van de incoherente kritiek op de toekenning van premies. U en uw administratie dringen er immers op aan om voortaan tegenover de politieambtenaren het principe van de 'functionele loopbaan' toe te passen, een voor kritiek vatbaar concept én een bron van discriminatie en van politieke klantenbinding, die het volledige statuut in vraag zal stellen en volgens hetwelk de uitgeoefende functie meer zou worden vergoed dan de graad.

Waarom iets verdedigen waarop u terzelfder kritiek uitoefent? Hoe kan men nu een principe en terzelfder tijd het tegengestelde ervan uitschreeuwen?

We begrijpen dat de economische situatie besparingen noodzakelijk maakt en dat een administratieve vereenvoudiging kan bijdragen tot die inspanning om de uitgaven te verminderen, maar we aanvaarden niet dat dit in het nadeel is van de politieambtenaren op het terrein.

Gezien enkele van uw medewerkers blijkbaar nog altijd niet over voldoende verbeeldingskracht beschikken om deze doelstelling te verwezenlijken en hoewel de regering in lopende zaken u nog nauwelijks bewegingsruimte geeft, hebben we beslist om u onze medewerking te verlenen onder de vorm van enkele voorstellen.

Zo zou u:

1) de bestaande dubbele, driedubbele en zelfs vierdubbele jobs kunnen afschaffen in uw administratie van de FOD Binnenlandse Zaken, in uw kabinet, in de ATS Binnenlandse Zaken en in de Algemene Directie DGS.

2) het beheer van de human resources en van de logistiek van de politie kunnen toevertrouwen aan uw administratie om die dubbele jobs te vermijden. Die administratie zou kunnen worden versterkt met de leden van de Calog van DGS, terwijl de politieambtenaren van die Algemene Directie prioritair zouden kunnen worden ingezet voor operationele taken. Zo zal u – zoals u al heel de tijd wenst sinds u uw ambt hebt aanvaard – meer 'blauw' in de straat hebben en minder in de bureaus. U zal heel wat posten kunnen afschaffen en het aantal directies en diensthoofden kunnen verminderen met aanzienlijke besparingen en nieuwe investeringen tot gevolg in het voordeel van de operationaliteit.

3) de ATS Binnenlandse Zaken kunnen afschaffen, die ten opzichte van uw kabinet geen toegevoegde waarde biedt.

4) om te voldoen aan de vraag van uw topambtenaren die pleiten voor de decumul van de premies - hen kunnen verbieden om de loonschalen 07 en 08 samen te voegen met meer bepaald iedere mandaatuitkering.

5) het nut van heel wat noch juridische, noch echt operationele 'opdrachten in het buitenland' kunnen verifiëren en het budget kunnen beoordelen dat aan al die reizen wordt besteed. U zal vaststellen dat, op dit vlak, aanzienlijke sommen kunnen worden gerecupereerd. We herinneren u aan het colloquium over de terrorismebestrijding in Copacabana, waaraan heel wat van onze topambtenaren hebben deelgenomen.

6) de prestige-uitgaven kunnen beperken: recepties, representatiekosten, strategische seminars in luxehotels, vermindering van de 'niet echt nuttige' diensten.

7) zich kunnen afvragen of het echt noodzakelijk is om ontelbare personen die conceptuele en strategische prestaties verrichten, in de centrale diensten van de algemene directies 'op te potten' ten nadele van het personeelsbestand van de gedecentraliseerde diensten, waardoor de federale politie een dier met een grote kop en kleine poten is geworden. U zou rekening kunnen houden met het verslag van de Federale Politieraad waarin kritiek wordt geuit op het feit dat iedere directie haar 'overhead' genereert, terwijl een overdreven aantal beslissingsniveaus wordt vastgesteld.

8) het personeelsbestand van de CDBC kunnen verruimen zodat ze nog efficiënter kan worden bij de onderzoeken die inzake corruptie worden verricht, en nog meer tijd zou kunnen besteden aan bepaalde overheidsopdrachten die door de federale politie en zelfs in bepaalde zones worden toegewezen.

U zou zich kunnen afvragen waarom, sinds het begin van de hervorming, fenomenale budgetten zijn verkwanseld aan wankelende procedures die soms aan strafrechtelijke onderzoeken zijn onderworpen, meer bepaald inzake informatica waar men als maar meer overlappende systemen invoert die niet werken en die van de politieambtenaren van het terrein armzalige codeermachines maken.

9) zich de vraag kunnen stellen of de federale politie zich in financieel opzicht nu nog een prestigieus beleid kan veroorloven zoals dat vroeger mogelijk was; meer bepaald bieden we onze sproeiwagens in goede staat aan Bulgarije aan omdat we 14 nieuwe sproeiwagens hebben aangekocht voor €1 miljoen per stuk. Daarna wordt de bestelling van drie stuks geannuleerd en denkt men dat €2,2 miljoen is bespaard omdat slechts een verbrekingsvergoeding van €800.000 is betaald (wat een mooie besparing voor het Koninkrijk!)

10) de prestaties (meer bepaald tijdens het weekend) kunnen verifiëren die sommigen realiseren. Hoe verklaart u dat 'administratieve politieambtenaren' zoveel weekenduren kunnen aanrekenen? Om hieraan te verhelpen kunt u hun misschien voorstellen om hun werk op weekdagen te verrichten.

11) de syndicale rechten van SYPOL.BE kunnen respecteren en een echte sociale dialoog met haar kunnen voeren op basis van onderhandelingen, en haar dus niet langer dwingen om nu al bijna 10 jaar systematisch de rechten van de politieambtenaren voor de rechtbanken te moeten verdedigen; zo zou de Staat niet langer miljoenen euro of zelfs meer moeten betalen aan verwijlrente, gerechtelijke interesten, boetes, advocaatkosten en rechtsplegingsvergoedingen, lonen van de juristen van de federale politie, en diverse statutaire schadevergoedingen.

12) de tuchtrechtelijke wet kunnen respecteren, in bepaalde zones of directies van de federale politie, en vooral binnen de DGJ, waar de rechten van de personeelsleden en de procedure opzettelijk worden overtreden, met immense kosten tot gevolg die worden toegerekend aan het budget van de politie terwijl die beslissingen uiteraard door de Raad van State worden vernietigd.

13) een onafhankelijke werkgroep kunnen oprichten samengesteld uit mensen die moedig genoeg zijn en voldoende afstand kunnen nemen om eindelijk concrete maatregelen voor te stellen om de bureaucratie te bestrijden. U zou meer bepaald rekening kunnen houden met de conclusies van de audit van PWC over de bureaucratie in de federale politie. Met andere woorden zou u kunnen stoppen met al die toverspreuken over de administratieve vereenvoudiging en eindelijk tot actie kunnen overgaan.

Omdat we beseffen dat dit niet zal volstaan, vragen we aan alle personeelsleden - of ze nu lid zijn van SYPOL.BE of niet - zoals we trouwens al verschillende keren hebben gedaan, om op basis van eigen ervaringen hun concrete voorstellen aan ons te bezorgen om de overbodige uitgaven te verminderen; we zullen die voorstellen dan graag aan u of aan uw opvolger meedelen.

U zult merken, mevrouw de Minister, dat we bereid zijn om onze medewerking te verlenen aan de verwezenlijking van uw besparingsdoelstellingen, zolang dat niet ten koste van de politieambtenaren op het terrein gebeurt. We verwachten niet de minste bedanking; we vervullen immers alleen maar onze burgerplicht.

Intussen tekenen wij, mevrouw de Minister van Binnenlandse Zaken, met de meeste hoogachting.

Eddy LEBON, algemeen secretaris

